

Min store skuffelse omkring denne handlingsplan er, at den er så ukonkret. Ministeren lægger nu op til, at hun den 1. januar vil komme med nogle konkrete initiativer. Fint, men de konkrete initiativer skal flytte noget. Det kan ikke nytte noget, at vi bare placerer Dansk Arbejdsgiverforening tilbage på nettet og med armene over kors, fordi de ved, at der alligevel ikke sker noget.

Så synes jeg i øvrigt, at det var en meget interessant tale, fru Vibeke Peschardt holdt. Jeg synes, der var mange spændende tanker. Men det, som jeg bl.a. godt vil have fru Vibeke Peschardt til at kommentere, er: En styrkelse af sikkerhedsorganisationen – betyder det, at Det Radikale Venstre er indstillet på, at lønmodtagdelen af sikkerhedsorganisationen er berettiget til at tilkalde BST, hvis de vil have vejledning og rådgivning på enkeltområder? En af grundene til, at BST stort set ikke benyttes, er jo netop det forhold, at det er så svært at få overtaget arbejdsgiveren til det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil da gerne støtte hr. Poul Erik Dyrlands hukommelse, for jeg vil godt komme med facit af det, som hr. Poul Erik Dyrland var inde på. Det er rigtigt, at der er sket en række administrative stramninger. Så har vi et lovforslag om helbredsattester – som i virkeligheden modarbejder et godt arbejdsmiljø – som man har vedtaget. Så står man over for at vedtage det direktiv, vi har været inde på før om børn.

Men facit er, at der er flere anmeldte arbejdsskader i denne regerings tid – i perioden 1992 til 1994 er der sket en stigning på 4.500 – hvorimod der i perioden 1986 til 1992 var et fald på en tredjedel, nemlig et fald på ca. 20.000.

Så det, jeg opfordrer til fra Venstre, er, at vi begynder på lidt nytænkning i stedet for bare at fylde mere på af det gamle. Lad os da prioritere arbejdet på området, lad os lade være med at tale om alle de ting, vi alligevel ikke kan gøre noget ved, psykisk arbejdsmiljø og den slags. Det er det, vi efterlyser, og jeg synes, det var ejendommeligt, at hr. Poul Erik Dyrland åbenbart ikke havde en hukommelse, der rakte så langt, at han kunne huske, hvad resultatet af den heroiske indsats fra regeringens side var.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er til fru Anne Baastrup, der efterlyser mine kommentarer til, om sikkerhedsorganisationen kan tilkalde BST. Nu er jeg jo ikke som fru Anne Baastrup fuldstændig ekspert i, hvordan alle ting og sager er organiseret i bedriftssundhedstjenesten. Men jeg tror da at vide så meget om det, at bedriftssundhedstjenesten har rent vejledende funktioner, og der er da ikke noget i vejen for – sådan som jeg opfatter det – at sikkerhedsorganisationen kan spørge BST, hvis der er noget, de gerne vil vide noget om. Og så kan de eventuelt ad denne kanal bringe det videre. Jeg må indrømme, at jeg ikke har tænkt nærmere over, hvordan tingene skal organiseres, men det kan da godt være, at man kan kigge på det, når man kommer så langt.

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Det har været spændende læsning, om end det måske har været lidt tandløst med ideer til, hvad der så i øvrigt skal ske i fremtiden. Men spændende har det været, og vi er blevet beriget med mange gode og saglige informationer i redegørelsen.

Jeg synes, det mest positive, man kan se i redegørelsen, er, at der rent faktisk er sket et fald i antallet af arbejdsulykker og specielt i antallet af dødsfald; det synes jeg er positivt. Jeg synes, det er positivt, at det er lykkedes os at få indrettet tingene sådan, at der er kommet et fald på de meget vigtige områder. Så udviklingen går i den rigtige retning.

Vi synes i Fremskridtspartiet også, at det er positivt, at ministeren er opmærksom på, at virksomhederne skal sikres, samtidig med at vi laver en forbedring af arbejdsmiljøet, og dér vil jeg godt henvise til side 9 i redegørelsen, hvor det jo netop fremgår, at Arbejdsministeriet i perioden 1996-1999 vil give økonomisk støtte til en række projekter, der skal medvirke til at forbedre arbejdstagernes arbejdsforhold og udviklingsmuligheder samt virksomhedernes effektivitet og konkurrenceevne. Formålet er at demonstrere, at det er muligt at udvikle produkt, produktivitet, medarbejdere og arbejdsforhold på én og samme tid.

Jeg synes, det er utrolig flot, at man har sat den målsætning, og at man er klar over, at det altså er to ting, der bør følges ad, ikke mindst ud fra, at en forudsætning for, at virksomhederne har finansiell mulighed for at lave nogle forbed-